Dosarul nr. 5r - 1758/2024
4-20120802-12-5r-16052024

**H O T Ă R Î R E**
**În numele Legii**

24 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea: reprezentatului agentului constatator Sergiu Sarivan
În lipsa: contravenientului PB „*****” SRL

examinând în ședință publică de judecată contestația depusă de reprezentantul contravenientului PB „*****” SRL, Braga ***** împotriva deciziei de sancționare din 24.07.2020

C O N S T A T Ă:

Prin decizia de sancționare din 24.07.2020, emisă de către agentul constatator al Agenției Naționale Transport Auto, Balmuș Maxim, PB „*****” SRL a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 210 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, pentru faptul că, la data de 03.12.2019, ora 11:30, a admis la efectuarea transportului rutier contra cost vehiculul de model „*****” cu n/î *****, care transporta 3 persoane neavând extras cu genul de activitate transport rutier contra cost de persoane, ignorând art.73 lit. a) Legii nr.150 din 17.07.2014 din Codul Transporturilor Rutiere.

La 25.09.2020, reprezentantul contravenientului PB „*****” SRL, Braga *****, nefiind de acord cu procesul-verbal contravențional întocmit în privința sa, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 24.07.2020.

În motivarea contestaţiei, acesta a menţionat că nu este de acord cu decizia agentului constatator, deoarece agentul constatator nu a administrat nici o probă necesară aflării adevărului și nu a identificat circumstanțele cauzei.

În şedinţa de judecată, contravenientului PB „*****” SRL, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-au prezentat, nu au depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd

cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa contravenientului nemotivată, conform art. 455 alin. (3) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantul agentului constatator a solicitat respingerea contestației și menținerea procesului verbal cu privire la contravenție.

Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța reține următoarele.

În speță, prin decizia de sancționare din 24.07.2020, emisă de către agentul constatator al Agenției Naționale Transport Auto, Balmuș Maxim, PB „*****” SRL a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 210 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei, pentru faptul că, la data de 03.12.2019, ora 11:30, a admis la efectuarea transportului rutier contra cost vehiculul de model „*****” cu n/î *****, care transporta 3 persoane neavând extras cu genul de activitate transport rutier contra cost de persoane, ignorând art.73 lit. a) Legii nr.150 din 17.07.2014 din Codul Transporturilor Rutiere.

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).*

La caz, instanța atestă că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01012389 din 24.07.2020, contravenientul nu a participat la întocmirea acestuia și corespunzător la emiterea deciziei de sancționare din aceeași dată.

Totodată, instanța menționează că, deși la data de 17.07.2020, contravenientul a recepționat citația prin care a fost înștiințat despre necesitatea prezentării la examinarea cazului și emiterea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a fost înștiințat despre eventuala emitere a deciziei de sancționare.

Mai mult, instanța atestă că, materialele dosarului nu conțin nici careva probe ce ar confirma momentul aducerii la cunoștință contravenientului a deciziei de sancționare din 24.07.2020.

Astfel, la 25.09.2020, reprezentantul contravenientului PB „*****” SRL, Braga *****, nefiind de acord cu procesul-verbal contravențional întocmit în privința sa, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 24.07.2020.

Luând în considerație circumstanțele constatate supra, instanța apreciază contestația ca fiind depusă în termen.

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost întocmit procesul-verbal contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.*

În baza art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, ”*constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*”.

Potrivit jurisprudenței CEDO, acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenții echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracțiuni, din care motiv fapta imputată făptuitorului contravenientului și calificarea acesteia, adică învinuirea propriu – zisă trebuie să fie clară și concretă.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiţionară, instanţa de judecată găseşte nefondate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei PB „*****” SRL în comiterea încălcării prevederilor art.73 lit. a) Legii nr.150 din 17.07.2014 din Codul Transporturilor Rutiere.

În conformitate cu art.425 alin.(1) şi (3) din Codul contravenţional, ”*Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege*”.

În conformitate cu art.425 alin. (5) din Codul contravențional, ”*sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului*”.

Instanţa reţine că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul contravenției, și anume nu a fost stabilit faptul că PB „*****” SRL efectua transport
rutier de persoane fără a deține extras cu genul de activitate transport rutier contra cost de persoane, ignorând art.73 lit. a) Legii nr.150 din 17.07.2014 din Codul Transporturilor Rutiere, acuzaţia agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal. Or, la materialele cauzei fiind anexat certificat eliberat de către Agenția Națională Transport Auto, tip de activitate: transport rutier contra cost de marfuri, transport rutier contra cost de persoane prin servicii ocazionale; transport rutier contra cost de persoane în regim de taxi; trafic internațional: transport de colete.

Potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) Cod contravenţional, ”*concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional*”.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin.(1) lit. a) Cod contravenţional, *procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei*”.

Conform prevederilor art. 458 din Cod contravenţional, ”*la adoptarea hotărîrii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului*”.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, ***iar petiționarul respinge învinuirile aduse*** nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art.6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței. Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, prin urmare la cazul dedus judecății prin neprezenta agentului constatator în ședință de judecată instanța nu poate reține probele ce nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie tratată prin prisma principiului prezumției nevinovăției, or dreptul contravențional, în accepțiunea Curții Europene se raportează naturii penale, și implicit, garanțiilor dreptului penal.

În concluzie la cazul dedus judecății, persoana în privința căreia s-a întocmit procesul-verbal pe indicele contravenției revăzute de art. 197 alin. (5) Cod contravențional, nu este pusă în situația de ași proba învinuirea și pe cale de consecință, agentul constatator la etapa acumulării probelor urma să dovedească prin mijloace de probă pertinente, concludente și utile vinovăția persoanei. Concluzia instanței de judecată se întemeiază pe prezumția de nevinovăție, sarcina probei revine celui care acuză, instanța de judecată este doar un simplu arbitru în proces, iar reprezentantul statului în cazul de față agentul constatator, este obligat să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăției persoanei.

Ori interpretarea corectă, în lumina hotărârilor CEDO, este că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficienta pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

În prezenta cauza, instanța reține că, nu poate opera prezumția de temeinicie a procesului verbal de contravenție și în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul ședinței de judecată, care să confirme situația de fapt reținută prin procesul - verbal de contravenție, aplicarea prezumției de temeinicei a procesului-verbal de contravenție în prezenta cauza ar fi contrar garanțiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de judecată reține având în vedere principiul legalității, care este de rang constituțional, și exprimă obligativitatea respectării legilor și a calității acestora, precum și asigurarea respectării ordinii de drept, se reține că aceste

condiții au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale.

Instanța de judecată notează, că, răspunderii contravenționale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de legea contravențională, în context temeiul real al răspunderii contravenționale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componența de contravenție reprezintă stipulată în legea contravențională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenționale.

Instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a întreprins careva măsuri necesare pentru a acumula și a prezenta probe suficiente întru elucidarea tuturor circumstanțelor cazului și demonstrarea vinovăției.

Astfel în urma examinării materialelor cauzei, instanţa stabileşte circumstanţe ce exclud tragerea la răspundere contravenţională a PB „*****” SRL, din lipsa elementelor contravenţiei în acţiunile acesteia.

Conform art. 461 din Codul contravenţional, ”*în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existenta unui temei din cele prevăzute la articolele 441, instanţa încetează procesul contravențional*”.

În final, examinând probele din dosar, argumentele invocate de către petiţionară în susţinerea contestaţiei, în coroborare cu materialele procedurii contravenţionale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că contestaţia urmează a fi admisă cu anularea deciziei de sancționare din 24.07.2020 şi încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa PB „*****” SRL în baza art.197 alin. (5) din Cod contravenţional.

În temeiul celor menționate şi având în vedere prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) şi art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația depusă de reprezentantul contravenientului PB „*****” SRL, Braga ***** împotriva deciziei de sancționare din 24.07.2020.

Se anulează decizia de sancționare din 24.07.2020, emisă de către agentul constatator al Agenției Naționale Transport Auto, Balmuș Maxim, în privința PB „*****” SRL, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(5) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 210 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei.

Se încetează procesul contravențional intentat în privința PB „*****” SRL, în temeiul art. 197 alin.(5) din Codul contravențional, din motivul lipsei faptului contravenției.

La data rămînerii definitivă a hotărîrii, materialele dosarului contravențional în original să se substituie prin copie, iar materialul în original să se restituie la organele competente.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Denis Guzun